

gen paa dette Omraade ikke i tilstrækkelig Grad varetager Arvingernes Tarv.

Hermed skal jeg anbefale de af mig stillede Ændringer og bede det høje Ting tage dem under velvillig Overvejelse, idet jeg om det rent finansielle gerne vil have Lov til at vente med at udtale mig til under Vinlovens Behandling.

Alfred Christensen: Det er beklageligt, at disse Kompensationslove vække saa forholdsvis ringe Interesse her nede i Salen. I Øjeblikket er der kun forsamlet en mindre, men særlig udvalgt Kreds af Folketingsmænd for at høre paa Diskussionen derom. Og dog er det virkelig vigtige og fuldt saa interessante Sager som dem, vi have behandlet de foregaaende Dage, da vi havde det store Toldlovsforslag til Behandling. Men en Ting er at mærke, og det er, at vi mangle de dramatisk spændende Momenter, som holdt baade Medlemmer og Tilhørere samlede her under Iste Behandling af den store Toldlov. Det var jo dette dramatisk spændende Moment, hvor Folketinget frigjorde sig for Landbrugsbeskyttelse paa Ost, Humle og Cikorie, saa der ikke var Spor af den tilbage, og hvor Finansministeren maatte indrømme, at han maatte vige tilbage fra Frugtolden. Der var almindelig Glæde her inde i Salen og almindelig Glæde blandt Publikum. Det var et dramatisk Moment — dramatisk eller maaske tragisk —, et spændende Moment, som ogsaa holdt Tilhørerne og Rigsdagsmændene sammen, da vi ved 2den Behandling skulde til at spise det hele i os igen. Landbrugsbeskyttelsen og Cikorie- og Humle- og Ostetold og Frugtoldens Stigning, alt det kom til at gaa igen, skønt det var slaaet ihjel... (Formanden rejser sig). Jeg er færdig, Hr. Formand, jeg skal aldrig sige disse uartige Ord mere, ikke nævne dette med et Ord. Men saadant noget have vi slet ikke paa denne Lov, og derfor vækker den ikke samme Opmærksomhed.

Og dog drejer det sig om ret vigtige Interesser. Alle skulle vi en eller flere Gange maaske arve, mere eller mindre. Nogle arve Aktiver, andre arve Passiver, ikke for alle er det saaledes, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sagde, en ubetinget Glæde at være Arving — for hans Vedkommende vil jeg dog haabe, det ikke har været saa særlig sørgeligt, Vreden lader til at gaa ud over Eksekutorerne — det er altid et godt Tegn paa, at der har været nogle Værdier i Arven.

Det foreliggende Lovforslag har mit Parti nogen, og det ikke saa ringe Grund, til at være tilfreds med, for det er en naturlig Fortsættelse og videre Udførelse af det Forslag, vi fremlagde her i Tinget i forrige Rigsdagssamling. Det har en finansiell Rækkevidde langt udover, hvad der den Gang blev foreslaaet, fordi der her er tilstræbt at samle en større Kapital til Kompensation for Toldloven. Men det har paa den anden Side ogsaa Sider, som ere af en beklagelig Natur, og som aabent ere lagte for Dagen i selve Motiverne, hvor det med fuld Aabenhed, som jeg anerkender, hedder, at Afgiftens finansielle Udbytte væsentlig vil komme til at bero paa den Procent, der beregnes af de smaa og middelstore Arve. Ja, det er jo kedeligt, eftersom en demokratisk Lovgivning særlig skal tage Sigte paa at lægge Skattebyrden der, hvor Skatteevnen er, og særlig ramme de store Formuer, som nok kunne taale det, medens de smaa eller middelstore, skulde være nogenlunde i Fred. Det er ikke naaet her.

Men alligevel have vi givet dette Lovforslag vor Tilslutning, thi i Hovedprincippet ere vi enige deri. At udskrive Skat gennem en Arveafgift er en god Maade at faa Penge ind paa. Der er der et Skatteobjekt, der ikke behøver at ligge hen, og som man ikke behøver at være saa nænsom overfor. Og efter at den højtærede Finansminister velvilligt har imødekommet den Anke, jeg ved Iste Behandling særlig rettede mod den efter min Mening ganske uhyrlige Bestemmelse at lægge Arveafgift paa Boer, som ikke skiftes, altsaa hvor Enken eller Enkemanden sidder i uskiftet Bo — hvormod vi havde stillet Ændringsforslag i Udvalget —, kan jeg kun sige, at vi gaa til dette Lovforslag i det Haab, men ogsaa i den bestemte Forudsætning, at de derved indvundne Millioner skulle anvendes som Kompensation for Toldlettelser paa Livsfornödenheder. Det er selvfølgelig Forudsætningen, thi det er ikke vor Mening, at der her skal laves en ny Skat paa henvend 3 Millioner Kr. foruden hvad der nu er af Skatter. En saadan Skat er noget, vi ikke trænge til; det er ikke særlig ny Skatter, dette Samfund trænger til, men det er maaske snarere en lempelig Haand ved Paalæggelsen og Ordningen af vore Skatteforhold. Men vi anerkende Skatteobjektet for godt, og derfor gaa vi med dertil.

Ændringsforslagene ere nu blevne gennemgaaede fra 3 forskellige Sider, og jeg skal ikke tærse Langhalm paa dem,